

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Cb/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121260960
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6121260960.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: XL LOGISTICS M.MAŁEK, B.MAŁEK SPÓŁKA JAWNA, IČO: 240 493 382, Jagiellońska 85/87, 422 29 Częstocowa, práv. zast.: JUDr. Wiesław Firla, Májová 1319, 022 01 Čadca proti žalovanému: BIANCA TRANS s.r.o., IČO: 47 034 271, Šafárikova 601, 093 01 Vranov nad Topľou, právne zast.: JUDr. Jana Liptáková, Krmanova 852/1, 040 01 Košice - Staré Mesto o zaplatenie 7800 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 7.800,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 04.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 05.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 11.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 15.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 22.09.2020 do zaplatenia, náklady spojená s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.800,- eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 04.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 05.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 11.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 15.09.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 22.09.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Zároveň si žiadal priznať trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe uzatvorenej zmluvy o preprave sa žalobca ako dopravca zaviazal žalovanému ako odosielateľovi prepraviť veci bližšie špecifikované v medzinárodnom nákladnom liste (CMR) na trase z miesta odoslania Bouffere (FR) do miesta určenia Świątchłowice (PL) a žalovaný ako odosielateľ sa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi za vykonanú prepravu odplatu vo výške 1.300,- eur. Žalobca ako dopravca podľa uzatvorenej zmluvy o preprave dňa 15.07.2020 tovar naložil a prepravu vykonal. Túto skutočnosť preukazuje medzinárodným nákladným listom (CMR). Na základe uzatvorenej zmluvy o preprave sa žalobca ako dopravca zaviazal žalovanému ako odosielateľovi prepraviť veci bližšie špecifikované v medzinárodnom nákladnom liste (CMR) na trase z miesta odoslania Bouffere (FR) do miesta určenia Świątchłowice (PL) a žalovaný ako odosielateľ sa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi za vykonanú prepravu odplatu vo výške 1.300,- eur. Žalobca ako dopravca podľa uzatvorenej zmluvy o

preprave dňa 16.07.2020 tovar naložil a prepravu vykonal. Túto skutočnosť preukazuje medzinárodným nákladným listom (CMR). Na základe uzatvorenej zmluvy o preprave sa žalobca ako dopravca zaviazal žalovanému ako odosielateľovi prepraviť veci bližšie špecifikované v medzinárodnom nákladnom liste (CMR) na trase z miesta odoslania Bouffere (FR) do miesta určenia Świątchłowice (PL) a žalovaný ako odosielateľ sa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi za vykonanú prepravu odplatu vo výške 1.300-eur. Žalobca ako dopravca podľa uzatvorenej zmluvy o preprave dňa 23.07.2020 tovar naložil a prepravu vykonal. Túto skutočnosť preukazuje medzinárodným nákladným listom (CMR). Na základe uzatvorenej zmluvy o preprave sa žalobca ako dopravca zaviazal žalovanému ako odosielateľovi prepraviť veci bližšie špecifikované v medzinárodnom nákladnom liste (CMR) na trase z miesta odoslania Bouffere (FR) do miesta určenia Świątchłowice (PL) a žalovaný ako odosielateľ sa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi za vykonanú prepravu odplatu vo výške 1.300,- eur. Žalobca ako dopravca podľa uzatvorenej zmluvy o preprave dňa 28.07.2020 tovar naložil a prepravu vykonal. Túto skutočnosť preukazuje medzinárodným nákladným listom (CMR). Na základe uzatvorenej zmluvy o preprave sa žalobca ako dopravca zaviazal žalovanému ako odosielateľovi prepraviť veci bližšie špecifikované v medzinárodnom nákladnom liste (CMR) na trase z miesta odoslania Bouffere (FR) do miesta určenia Świątchłowice (PL) a žalovaný ako odosielateľ sa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi za vykonanú prepravu odplatu vo výške 1.300 eur. Žalobca ako dopravca podľa uzatvorenej zmluvy o preprave dňa 29.07.2020 tovar naložil a prepravu vykonal. Túto skutočnosť preukazuje medzinárodným nákladným listom (CMR). Na základe uzatvorenej zmluvy o preprave sa žalobca ako dopravca zaviazal žalovanému ako odosielateľovi prepraviť veci bližšie špecifikované v medzinárodnom nákladnom liste (CMR) na trase z miesta odoslania Bouffere (FR) do miesta určenia Świątchłowice (PL) a žalovaný ako odosielateľ sa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi za vykonanú prepravu odplatu vo výške 1.300-eur. Žalobca ako dopravca podľa uzatvorenej zmluvy o preprave dňa 05.08.2020 tovar naložil a prepravu vykonal. Túto skutočnosť preukazuje medzinárodným nákladným listom (CMR). Po vykonanej preprave vecí žalobca ako dopravca vystavil žalovanému ako odosielateľovi za prepravné tieto faktúry: XXXX/FV/XXXX/T zo dňa 21.07.2020 splatná dňa 04.09.2020 vo výške 1.300,- eur, XXXX/FV/XXXX/S zo dňa 20.07.2020 splatná dňa 03.09.2020 vo výške 1.300,- eur, XXXX/FV/XXXX/T zo dňa 27.07.2020 splatná dňa 10.09.2020 vo výške 1.300,- eur, XXXX/FV/XXXX/T zo dňa 31.07.2020 splatná dňa 14.09.2020 vo výške 1.300,- eur, XXXX/FV/XXXX/T zo dňa 31.07.2020 splatná dňa 14.09.2020 vo výške 1.300,- eur, XXXX/FV/XXXX/T zo dňa 07.08.2020 splatná dňa 21.09.2020 vo výške 1.300,- eur. Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (ďalej len ako „nariadenie Rím I“), pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu o preprave tovaru v súlade s článkom 3, rozhodným právom pre takéto zmluvy je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu prepravcu za predpokladu, že miesto prijatia alebo miesto určenia tovaru alebo obvyklý pobyt odosielateľa sú tiež v tejto krajine. Ak tieto požiadavky nie sú splnené, uplatňuje sa právny poriadok krajiny, kde sa nachádza miesto určenia, ako sa dohodli zmluvné strany. Podľa čl. 5 ods. 3 nariadenia Rím I., ak je zo všetkých okolností prípadu zrejmé, že zmluva má v prípade absencie voľby práva zjavne užšiu väzbu s inou krajinou, než je krajina uvedená v odsekoch 1 alebo 2, uplatní sa právny poriadok tejto inej krajiny. Strany sporu si nedohodli právny poriadok, ktorým sa budú riešiť prípadne spory vzniknuté zo zmluvy o preprave. V predmetnom spore má žalobca právny nárok z titulu zmluvy o preprave podľa Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR). Podľa dohovoru je daná príslušnosť rozhodnúť vo veci slovenskému súdu, a preto má žalobca za to, aby sa uplatnil právny poriadok tejto krajiny. Podľa čl. 1 vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) (ďalej len „Dohovor CMR“), tento Dohovor sa vzťahuje na každú zmluvu o preprave zásielok za odplatu cestným vozidlom, ak miesto prevzatia zásielky a predpokladané miesto jej dodania, ako sa uvádzajú v zmluve, ležia vo dvoch rôznych štátoch, z ktorých aspoň jeden je zmluvným štátom tohto Dohovoru. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na trvalé bydlisko a štátnu príslušnosť strán. Podľa čl. 4 Dohovoru CMR, dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy je nákladný list. Ak nákladný list chýba, ak má nedostatky alebo ak sa stratil, nie je tým existencia alebo platnosť prepravnej zmluvy dotknutá a vzťahujú sa na ňu aj naďalej ustanovenie tohto Dohovoru. Podľa čl. 31 Dohovoru CMR, spory vzniknuté z preprav podliehajúcich tomuto Dohovoru môže žalobca viesť, pokiaľ ich nevedie na súdoch zmluvných štátov určených dohodou strán, na súdoch tohto štátu, na území ktorého má žalovaný trvalé bydlisko, hlavné sídlo podniku alebo pobočku alebo zastupiteľstvo, ktorých prostredníctvom bola prepravná zmluva uzavretá. Podľa § 610 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o preprave vecí sa dopravca zaväzuje odosielateľovi, že prepraví vec (zásielku) z určitého miesta (miesto odoslania) do určitého iného miesta (miesto určenia), a odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu (prepravné). Medzi žalobcom ako dopravcom a žalovaným ako odosielateľom vznikol obchodnoprávny záväzkový vzťah,

podľa ktorého si žalobca splnil voju povinnosť a prepravil vec pre žalovaného z určitého miesta miesta odoslania - Bouffere (FR) do určitého miesta určenia Świętochłowice (PL). Prepravu žalobca vykonal tak ako je vyššie uvedené, teda celkom 6 krát, avšak žalovaný si do dnešného dňa nesplnil svoju povinnosť, a to zaplatiť odplatu za prepravné, ktorého cenu si strany sporu vopred dohodli, a ktoré bolo žalovanému vyúčtované po vykonanej preprave na základe vyššie uvedených faktúr, pričom cena prepravného je celkom vo výške 7.800,- eur. Na predžalobné výzvy žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval.

2. Pôvodne bol návrh podaný na upomínacom súde pod sp. zn. 21Up/212/2021, kde v súlade s návrhom žalobcu bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému bol zo strany žalovaného podaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že nespochybňuje, že medzi ním a žalobcom boli obchodné vzťahy z titulu vykonaných prepráv a rovnako nespochybňuje, že žalobca vykonal pre neho prepravy v zmysle objednávok, ktoré sám žalobca predložil k svojmu návrhu na vydanie platobného rozkazu a rovnako nespochybňuje, že z titulu uvedených prepráv žalobca vyúčtoval žalovanému sumu, ktorá je predmetom platobného rozkazu. Žalovaný namietá existenciu dlhovanej čiastky v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, nakoľko existuje záväzok žalobcu voči žalovanému a došlo k započítaniu týchto záväzkov. Žalovaný prevádzkuje svoju činnosť ako odosielateľ, špedičná spoločnosť. Jednou zo základných podmienok vykonávania prepráv vo vzťahu k dopravcom ako je aj žalobca, je povinnosť prísnej ochrany zákazníka a zákaz nevstupovania do vzťahov medzi zákazníkom a špedičnou spoločnosťou. Uvedená skutočnosť je súčasťou aj každej jednotlivéj objednávky, ktorú jednotliví dopravcovia akceptujú pred vykonaním prepravy. Vzhľadom na skutočnosť, že aj v rámci tohto konania sám žalobca predložil objednávky od žalovaného, na základe ktorých prepravu vykonával, je nepochybné, že došlo k akceptovaniu týchto objednávok v celom ich rozsahu a nikdy žalobca ich obsah nenamietal. Súčasťou prijatých objednávok zo strany žalovaného je aj nasledovná podmienka: Platí ochrana zákazníka! Je zakázané vstupovať do priameho kontaktu so zákazníkom BIANCA TRANS, s.r.o. ako aj podávať informácie o podmienkach tejto prepravy tretím osobám. V opačnom prípade dopravca súhlasí s krátením prepravného až do 100% a pokutou minimálne 20 000,- eur. Dňa 9.9.2020 oznámil zákazník žalovanému, že predstavitelia spoločnosti žalobcu kontaktujú priamo ich zákazníka s ponukou na vykonávanie prepravy s vynechaním spoločnosti žalovaného ako špedičnej spoločnosti. Uvedenú skutočnosť oznámila konateľke žalovaného mailom p. I. F. zo spoločnosti O., ktorá bola o tejto skutočnosti upovedomená zo strany kontaktovaného zákazníka francúzskej spoločnosti D. J.. Žalovaná spoločnosť prostredníctvom zamestnankyne sa bezodkladne dotazovala kontaktnej osoby na strane žalobcu so žiadosťou o vysvetlenie tohto konania. Zamestnankyňa žalobcu poprela, že by k takejto činnosti dochádzalo. Následne dňa 23.9.2020 bola spoločnosť žalovaného znovu kontaktovaná zo strany spoločnosti O., sprostredkujúc informáciu od zákazníka spoločnosti D., že uvedená spoločnosť je pravidelne kontaktovaná zo strany spoločnosti žalobcu s tým, že opakovane a vytrvalo ponúkajú svoje prepravné služby priamo zákazníkovi s cieľom obísť spoločnosť žalovaného, čím dochádzalo ku konaniu v rozpore s pravidlami obchodného styku ako aj v rozpore s prijatými podmienkami prepravy. Spoločnosť žalobcu mimo telefonickéj komunikácie ponúkala svoje služby zákazníkovi aj mailom jeho priamym oslovením. Spoločnosti žalobcu bolo zrejmé, že nimi oslovovaný subjekt je zákazníkom žalovaného, nakoľko nakládky tovaru pri realizovaných prepravách boli priamo v sídle spoločnosti D.. Elektronická komunikácia je toho času priložená v originálnom anglickom, respektíve francúzskom znení (pri priamom kontakte žalobcu s koncovým zákazníkom). Úradný preklad bude zabezpečený dodatočne. Bezodkladne po zistení, že spoločnosť žalobcu po prvotnom upozornení dňa 9.9.2020 neupustila od svojho konania, naopak toto konanie s cieľom vynechať žalovaného z realizácie úkonov pri tejto preprave, žalobca po upozornení ešte zvýraznil, kontaktovala žalobcu konateľka spoločnosti s uvedeným zistením a zároveň došlo k ukončeniu spolupráce so žalobcom. Rovnako bol žalobca mailom upozornený na porušenie dohodnutých podmienok prepravy svojim nekalým konaním a uloženie zmluvnej sankcie. Žalobca na uvedené skutočnosti žiadnym spôsobom nereagoval. Následne žalovaný vystavil žalobcovi faktúru znejúcu na zmluvnú pokutu vo výške 7800,- eur , napriek tomu, že výška sankcie mohla byť ešte väčšia. Uvedenú faktúru žalovaný eviduje vo svojom účtovníctve a pohľadávku žalovaného voči nemu považuje za zaniknutú zápočtom v celom rozsahu. Žalovaný rovnako vyhlasuje, že faktúry žalobcu eviduje vo svojom účtovníctve a v tomto ich eviduje ako uhradené zápočtom vzájomných pohľadávok.

3. Vo vyjadrení k odporu právny zástupca žalobcu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že došlo k zániku záväzku započítaním vzájomných pohľadávok. Žalobca má za to, že nárok žalovaného na zmluvnú pokutu voči žalobcovi, ktorý uvádza v podanom odpore nikdy nevznikol, keďže objednávky: č. P. zo dňa 10.07.2020, č. P. zo dňa 16.07.2020, č. P. zo dňa 21.07.2020, č. P. zo dňa 28.07.2020, č. P. zo dňa 28.07.2020, č. P. zo dňa 03.08.2020 nie sú podpísané stranami sporu ako zmluvnými stranami,

a teda prípadná zmluvná pokuta nebola medzi stranami sporu dohodnutá platne. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Ide o absolútnu neplatnosť v dôsledku nedodržania písomnej formy stanovenej zákonom, pričom písomná forma si vyžaduje existenciu dvoch náležitostí, a to písomnosti a podpisu, ktorý v tomto prípade absentuje. Žalobca má za to, že i samotná formulácia zmluvnej pokuty, v tej ktorej objednávke je nejasná, neurčitá priam všeobecná, a preto je podľa názoru žalobcu neplatná. Poukázal na rozhodnutie NS ČR z 19. 3. 2013, sp. zn. 1400/2011. Zmluvnou pokutou malo byť podľa zmluvy sankcionované porušenie povinností vyplývajúcich z predmetnej zmluvy bez toho, aby boli rozlíšené (konkretizované) jednotlivé povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, príp. či sa zmluvná pokuta v dohodnutej výške vzťahuje na jednotlivé povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo či v dohodnutej výške nastupuje až v prípade nespĺnenia všetkých týchto povinností atď. Ak odvolací súd dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je v tomto prípade neurčité, a teda neplatné, nemožno tomuto záveru za danej situácie nič vytknúť. Žalobca má za to, že pohľadávka žalovaného z vyššie uvedených dôvodov nebola spôsobilá na započítanie, pretože aby jednostranným započítaním došlo k zániku pohľadávok, musia byť splnené podmienky uvedené v § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka, a teda musí ísť o vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, pohľadávky musia byť platné, nemožno započítať premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Preto na základe tvrdení žalovaného uvedených v odpore a doposiaľ vykonaného dokazovania možno vyvodiť záver, že nárok žalovaného, ktorý si uplatnil na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 7.800,- eur nevznikol a faktúry, ktorými žalovaný žalobcovi vyúčtoval zmluvné pokuty nemohli byť predmetom započítania, a preto k zániku vzájomných pohľadávok započítaním nedošlo. V tomto podaní navrhol, aby vec bola postúpená Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

4. Spolu s podanou žalobu právny zástupca žalobcu predložil tieto dôkazy: objednávku č. T20200376 zo dňa 10.07.2020, objednávku č. P. zo dňa 16.07.2020, objednávku č. P. zo dňa 21.07.2020, objednávku č. P. zo dňa 23.07.2020, objednávku č. P. zo dňa 28.07.2020, objednávku č. P. zo dňa 03.08.2020. Podľa všetkých týchto objednávok išlo o nákladu z miesta D. W. O. V., XX O. D. Q. - G. B. G. K. I., V. - XXXXX J. s miestom vykládky K. P. D., A. Q. XXX, G. - XXXXX D.. Na všetkých týchto objednávkach je uvedené, že ide o objednávku žalovaného s udaním osoby, ktorá ju vybavuje C.. S. P. s časťou, ktorá obsahuje podpis, avšak pri tejto časti sa žiaden podpis nenachádza. Okrem iného z obsahu tejto objednávky vyplýva, že tam bolo uvedené: Platí ochrana zákazníka. Je zakázané vstupovať do priameho kontaktu so zákazníkom „BIANCA TRANS s.r.o.“. Ako aj podávať informácie o podmienkach tejto prepravy tretím osobám. V opačnom prípade dopravca súhlasí s krátením prepravného až do 100% a pokutou minimálne 20.000,- eur. Dopravca sa zaväzuje, že túto prepravu vykoná v zmysle podmienok Dohovoru CMR a zároveň prehlasuje, že má všetky potrebné doklady na realizáciu tejto dopravy. K všetkým týmto objednávkam bol priložený medzinárodný nákladný list preukazujúci vykonanie týchto objednaných preprav v zmysle objednávok.

5. Žalobca k žalobe taktiež predložil vystavené faktúry k vykonaným prepravám a to faktúru č. XXXX/FV/XXXX/T na sumu 1300 eur s dátumom splatnosti 04.09.2020 za vykonanú prepravu zo dňa 17.07.2020, faktúru č. XXXX/FV/XXXX/S na sumu 1300 eur s dátumom splatnosti 03.09.2020 za vykonanú prepravu zo dňa 20.07.2020, faktúru č. XXXX/FV/XXXX/T na sumu 1300 eur s dátumom splatnosti 14.09.2020 za vykonané prepravu zo dňa 31.07.2020, faktúru č. XXXX/FV/XXXX/T na sumu 1300 eur s dátumom splatnosti 10.09.2020 za vykonanú prepravu zo dňa 27.07.2020, faktúru č. XXXX/FV/XXXX/T na sumu 1300 eur za vykonanú prepravu zo dňa 31.07.2020 s dátumom splatnosti 14.09.2020, faktúru č. XXXX/FV/XXXX/T na sumu 1300 eur s dátumom splatnosti 21.09.2020 s dátumom vykonania prepravy 07.08.2020.

6. Žalovaný k podanému odporu predložil faktúru vystavenú žalovaným pre žalobcu na sumu 7800,- eur s dátumom splatnosti 15.11.2020 za vyúčtovanú pokutu. Dôkaz predložený žalovaným a to faktúra na vyúčtovanú zmluvnú pokutu súdu bola predložená v anglickom jazyku, spolu aj s ďalšími dôkazmi. Právny zástupca žalovaného bol vyzvaný výzvou zo dňa 30.07.2021, ktorú si prevzal dňa 15.08.2021 a následne urgovaný výzvou, ktorú si prevzal dňa 23.10.2021, aby dôkazy, ktoré predložil v anglickom jazyku k podanému odporu, aby ich súdu predložil v slovenskom jazyku. Do termínu pojednávania právny zástupca žalobcu tak neurobil. Tieto dôkazy a to preklad týchto dôkazov v slovenskom jazyku súdu doručil až na pojednávaní, ktoré bolo vykonané dňa 20.04.2022.

7. Na pojednávaní právna zástupkyňa zástupca uviedla, že trvá na podanej žalobe v zmysle podaných vyjadrení. Zmluvná pokuta, na ktorú poukazuje žalovaný, nie je určitá a nebola platným spôsobom dojednaná. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 3Cob/72/2021, na jeho ods. 31 a ods. 33, podľa ktorých podmienka písomnosti v prípade dohody o zmluvnej pokute je splnená vtedy, ak je prejav vôle konajúcich osôb zahŕňajúci všetky podstatné náležitosti zachytený v texte listiny a ak je listina týmito osobami zároveň aj podpísaná. Aby dohoda o zmluvnej pokute bola platná, musí byť dojednaná písomne. Ďalej dodala, že vo vyjadrení odporu sa vyjadrila aj k oslovovaní klientov žalovaného, kde uviedla, že žalobca pre klientov žalovaného žiadnu prepravu nevykonával.

8. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že trvá na podanom odpore. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že došlo k vykonaniu preprav z strany žalobcu, a že došlo aj k zaslaní faktúr vystavených žalobcom pre žalovaného. Žalovaný žiadnym spôsobom túto skutočnosť nerozporuje. Taktiež má za to, že medzi účastníkmi nie je sporná skutočnosť, že došlo k osloveniu zo strany pracovníčky žalobcu koncového zákazníka žalovaného, pretože vo svojom vyjadrení žalobca tieto skutočnosti nerozporuje. Zo strany žalobcu ani nikdy nebola namietaná skutočnosť, že objednávky obsahujú klauzulu o možnom uložení zmluvnej pokuty. O nároku na zmluvnú pokutu má rozhodnúť súd. V rámci obchodného styku vo svete špedičných spoločností neexistujú písomné zmluvy. Musí sa prihliadať aj na zásady poctivého obchodného styku a konanie, ktorého sa dopustil žalobca je v rozpore s poctivým obchodným stykom a preto nemôže používať ochranu. Medzi účastníkmi konania prebiehala komunikácia výlučne prostredníctvom elektronických systémov a preto aj ukladanie možných zmluvných pokút, prípadne iných sankcií je takýmto spôsobom absolútnym štandardom. Žalobca dobré mravy a poctivý obchodný styk svojím konaním porušil. Okolnosti, ktoré majú potvrdzovať, že žalobca priamo vykonával prepravu pre klientov žalovaného, má preukazovať emailová komunikácia, aj keď súdu bola doručená v anglickom jazyku. Žalobca má vedomosť o tejto komunikácii. Na pojednávaní súdu predložila preklad tejto emailovej komunikácie. Poukázala na to, že má problémy s doručovaním písomností z elektronickej schránky, a že túto skutočnosť zistila až v rámci prípravy na pojednávanie.

9. Podľa § 610 Obchodného zákonníka, zmluvou o preprave vecí sa dopravca zaväzuje odosielateľovi, že prepraví vec (zásielku) z určitého miesta (miesto odoslania) do určitého iného miesta (miesto určenia), a odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu (prepravné).

10. Podľa čl. 4 Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave, dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy je nákladný list. Ak nákladný list chýba, ak má nedostatky alebo ak sa stratil, nie je tým existencia alebo platnosť prepravnej zmluvy dotknutá a vzťahujú sa na ňu aj naďalej ustanovenie tohto Dohovoru.

11. Podľa čl. 31 Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave, spory vzniknuté z preprav podliehajúcich tomuto Dohovoru môže žalobca viesť, pokiaľ ich nevedie na súdoch zmluvných štátov určených dohodou strán, na súdoch tohto štátu, na území ktorého má žalovaný trvalé bydlisko, hlavné sídlo podniku alebo pobočku alebo zastupiteľstvo, ktorých prostredníctvom bola prepravná zmluva uzavretá.

12. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

13. Podľa § 40 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

14. Podľa § 40 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

15. Podľa § 153 Civilného sporového poriadku, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

16. Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

17. Podľa § 187 ods. 1 Civilného sporového poriadku, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

18. Podľa § 191 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 365 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

20. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

21. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 21/2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

22. Podľa § 369c Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

23. Podľa § 2 nariadenia Vlády SR č. 21/2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40,- eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd má za to, že podanou žalobou sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia sumy 7.800,- eur spolu s úrokom z omeškania z dôvodu vykonaných prepráv ako boli objednané objednávkami a ich preprava bola potvrdená medzinárodnými nákladnými listami. Išlo o prepravy zo dňa 15.07.2020, 16.07.2020, 23.07.2020, 28.07.2020, 29.07.2020 v sume po 1300,- eur. Vykonanie uvedených prepráv žalovaný potvrdil. Potvrdil aj to, že sumu za uvedené prepravy žalobcovi neuhradil a to z dôvodu, že voči žalobcovi si uplatnil započítaciu pohľadávku a to vyúčtovanú zmluvnú pokutu ako mala byť dohodnutá v objednávkach na vykonanie prepravy a to z dôvodu, že žalobca napriek tomu, že to mal zakázané, vstupoval do priameho kontaktu so zákazníkom žalovaného.

Uvedenú započítaciu pohľadávku žalobca namietal. Mal za to, že medzi účastníkmi konania nebola platne dohodnutá zmluvná pokuta a preto takýto započítací prejav nie je v súlade so zákonom.

25. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že bola vykonaná preprava a to viacnásobne, za ktorú zo strany žalovaného nebola vykonaná úhrada pre žalobcu. Sporné bolo medzi účastníkmi konania, či v zmysle objednávok si žalovaný mohol voči žalobcovi vyúčtovať zmluvnú pokutu a použiť ju ako započítaciu pohľadávku voči žalovanej sume.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd má za to, že obrana žalovaného nebola dôvodná. Žalovaný nemal nárok na započítaciu pohľadávku a to vyúčtovanú zmluvnú pokutu za údajné porušenie povinností žalobcu v zmysle objednávok, a to vstupovať priamo do priameho kontaktu so zákazníkmi žalovaného. Na to, aby si ktorákoľvek zo strán právneho vzťahu mohla účtovať zmluvnú pokutu, Obchodný zákonník vo svojom ustanovení odkazuje na presne podmienky, kedy je možné zmluvnú pokutu účtovať. Pre možnosť účtovania zmluvnej pokuty sa vyžaduje písomná dohoda. Občiansky zákonník v § 544 ods. 2 výslovne uvádza, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia. Taktiež dohoda o zmluvnej pokute musí obsahovať aké porušenie povinnosti je možné sankcionovať vyúčtovaním zmluvnej pokuty.

27. K posilneniu postavenia veriteľa v záväzkových vzťahoch slúžia zabezpečovacie inštitúty. Jedným z najfrekventovanejších z nich je zmluvná pokuta. Právna úprava je obsiahnutá tak v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „OZ“), ako aj v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších právnych predpisov, avšak táto má len dopĺňajúci charakter a zakotvuje len niektoré ustanovenia a odchýlky k úprave obsiahnutej v OZ. Táto základná úprava platí aj pre obchodno-právne vzťahy s tým, že v týchto vzťahoch sa uplatnia niektoré odchylné ustanovenia obsiahnuté v § 300 až § 302 Obchodného zákonníka.

28. V súlade s ustanovením § 544 ods. 1 OZ je potrebné zmluvnú pokutu chápať ako dojednanie zmluvných strán pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, kedy je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zákon však pre platnosť dohody o zmluvnej pokute ustanovuje základné podmienky a to obligatórnu písomnú formu a povinnosť určiť výšku pokuty, resp. spôsob jej určenia. Otázku výšky pokuty, resp. spôsobu jej určenia musí bližšie riešiť samotná dohoda strán, nakoľko zákon ju osobitne nešpecifikuje.

29. Pri rozhodovaní o nároku na zmluvnú pokutu sa skúma, či zmluvná pokuta bola dojednaná platne, t.j. v súlade s § 544 Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že zmluvná pokuta nebola dohodnutá platne a to písomne, pretože pre platné dohodnutie písomnou formou je potrebné, aby účastníci konania svojím podpisom potvrdili uzatvorenie takejto zmluvnej pokuty. Žalovaný odkazoval, že dojednanie zmluvnej pokuty má vyplývať z objednávok. Po oboznámení sa z obsahu objednávok však vyplýva, že nedošlo k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty, pretože objednávka nie je podpísaná ani žalobcom, ani žalovaným, teda dohoda o zmluvnej pokute v tejto objednávke nebola teda písomne dojednaná. To však nie je prekážkou pre priznanie nároku za vykonanú prepravu, pretože objednanie prepravy a vykonanie je možné vykonať aj ústne, nielen písomne.

30. Súd teda má za to, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu objednávok na vykonanie prepravy a to forme objednávok. Vykonanie týchto preprav je preukázané medzinárodnými nákladnými listami. Žalovaný aj potvrdil vykonanie tejto prepravy a neuhradenie súm za vykonanú prepravu. Súd preto má za to, že vyúčtované sumy za vykonanú prepravu voči žalovanému sú vyúčtované dôvodne. Žalovaný nepreukázal, žeby túto sumu uhradil, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy spolu vo výške 7800,- eur za vykonané prepravy.

31. Zároveň priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania, a to tak ako to bolo dohodnuté vo vystavených faktúrach. Súd má za to, že vyhotovenie dátumu splatnosti bolo na základe dohody medzi účastníkmi konania. Táto splatnosť zo strany žalovaného ani namietaná nebola. Nezaplatením ceny v lehote splatnosti podľa faktúr sa žalovaný dostal do omeškania. Preto súd mal zato, že došlo medzi stranami aj ak takejto dohode o lehote splatnosti. Preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo súm podľa vystavených faktúr. Ku dňu omeškania ako je uvedené vo výroku a podľa lehoty splatnosti uvedenej vo faktúrach výška zákonného úroku z omeškania bola stanovená v obchodných vzťahoch vo výške 9 % ročne.

32. Súd priznal žalobcovi aj sumu 40,- eur ako paušálnu náhradu hotových nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanovila vláda Slovenskej republiky nariadením 21/2013 Z.z.. Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je 40,- eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. Ide o náhradu administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov).

33. Súd vyhovel tejto žalobe z dôvodu, že vykonaným dokazovaním mal za to, že zmluvná pokuta nebola dohodnutá platne a teda žalovaný si nemal právo uplatniť voči žalobcovi započítací prejav vo výške vyúčtovanej zmluvnej pokuty.

34. Súd pre plnosť veci dodáva, že skutočnosť, že zástupkyňa žalovaného až na pojednávaní predložila preklady dôkazov, na ktoré bola vyzvaná, súd dodáva, že na tieto dôkazy nebolo potrebné ani prihliadať a súd pojednávanie neodročoval za účelom oboznámiť sa s nimi podrobne, resp. právnou zástupkyňou žalobcu, pretože išlo o dôkazy ohľadne komunikácie, či došlo k porušeniu povinnosti kontaktovať klientov žalovaného. Keďže však súd mal za to, že zmluvná pokuta nebola dojednaná platne, nebolo podstatné pre toto konanie obsah komunikácie ohľadne toho, či došlo alebo nedošlo k porušeniu povinnosti zo strany žalobcu komunikovať s klientami žalovaného.

35. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za to, že žalobca bol úspešný v plnom rozsahu, preto mu priznal plnú náhradu trov konania s tým, že podľa zákona o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

39. Súd pre plnosť veci dodáva, že skutočnosť, že zástupkyňa žalovaného až na pojednávaní predložila preklady dôkazov, na ktoré bola vyzvaná, súd dodáva, že na tieto dôkazy nebolo potrebné ani prihliadať a súd pojednávanie neodročoval za účelom oboznámiť sa s nimi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.